

Sermo

XLII

215

ter. dicit. Ille ad dei p̄uuiū nō accedit q̄ p̄ terrena q̄ celestia diligit z uehem̄ i carnalibz q̄ sp̄ualibz occupat. Terciu q̄ regnū dei nō habebim̄ nisi q̄redo iusticia ei⁹ z tñ bō q̄libz uelz esse bñs i reḡ dei s; opa iusticie ei⁹ nō curat faceret: tora die fabcat sibi domū i inferno. s. p̄cā faciendo z uult habitare i celo. Adtra q̄s Urbanas? Qui mala egerūt ibūr i l. g. zc. Quartū q̄ q̄rēto regnū dei z ei⁹ iusticia ad hūc oia necessaria bona. tū qz habēt deū i q̄ sūt oia bona. tū qz de⁹ nō deficit talibz dādo necessaria sic ip̄s p̄misit. Sed di. tamē videm⁹ sepe multos etiā bonos pati penuria. Rīdēt fm̄ Aug. qz i datōe bonoz cē pozalū de⁹ facit sic bon⁹ medic⁹ q̄ i firmo mltā subtrahit q̄ ille appeteret qz scit ei nociua fore s; p̄cedit ei illa tñ q̄ iunt p̄ficua. sic de⁹ q̄nqz penuria bonis p̄mitit qz ill. p̄ficat ad salutes. z talibz dat id qd meli⁹ ē. s. ḡram paciētie z merita. Arē plū refert Aesar⁹ qz qdā faber de laboribz magnū magnas eloyinas faciebat. qd qdā sc̄tus heremita audies p̄gaudēs ei⁹ bōitati cogitauit qz si ditor foret pla bona faceret. vñ orauit deū vt daret illi p̄les diuitias. Qui apparuit angel⁹ di. Si ei diuitie affluat min⁹ faciet. z sc̄tus ille sic deus fore p̄misit se p̄ illo fabro i aiām suā. Tūc faber ille mane surget auz z argētū i maḡ copia reppit: tora die de h̄ cogitauit qd faceret. ac ab illo die cessauit ab eloyina: ab h̄ncz R̄domā. et muneribz dat familiaribz impatoris obtinuit fieri senscalc⁹ i curia ipatoris. Adē ille sc̄tus heremita rapit i uisio ad iudiciū. vbi x̄p̄s iudex ait. Adducat ille p̄ quē amisi aiāz fabri: z prinū suspendat i patibulo. R̄s fr̄i⁹ vidit brāz mariā z iuocauit. z illa iter cessit p̄ eo z libauit eū. Angelus ḡ eidē ait. Alige qd vis: auz faber ille manes at diues z dānet auz de paup̄ez z saluet. z ille redat ad paup̄atē vt euadat dānatōez: z sic factū est. Unde ps. Del⁹ ē imodici iusto sup diuitias p̄cōz multas. Rogem⁹ ergo x̄pm vt zc.

Dominica eadem Sermo. ij. s. de diuitijs nō amādis vt pore piculosis ac dānabilibz.

Non potestis deo
 n̄ fūire z māmone. Mat. vi. z i euā. bodi. Saluator n̄ charissimi docz nos vt lo li deo fūiam⁹ z nō māmone. i. diuitiaz diabolo qz diuitiaz fūit i p̄dit dei dilectōz. Na vt Arē. dicit. Tāto a supno amore distūgit q̄nto q̄s iferi⁹ delectat. Sic ei videm⁹ cādela ardes si v̄sus trā dōstū nimis idinat p̄tin⁹ suffocat p̄ p̄guedinez z h̄silitate: vt dicit Socrin⁹ i descriptōe vniuersi. sic aia ardes i dei charitate si incliat nimis v̄sus ē: rena diligēda suffocat ab ardore charitat⁹. De rito ḡ de h̄ admonet nos x̄p̄s i b̄ euāge. di. Non potestis deo ser. z māmone. i. auaricie. Sñ iuxta euāgelii d̄ diuitijs tria mysteria notem⁹ p̄ fm̄de. Itē p̄mo mysterio siue euāgelio p̄ se p̄dicando

d̄ auaricie detestabilitate forma ist⁹ rōibz istra pō
 Primū d̄ seruitus tritias
 Secundū dicit affectionis malignitas
 Terciu d̄ dānatōis piculōsitas
 Circa primū d̄ tritiate futuit dei z auaricie q̄nto occurrit. vñ ē ista. s. tritias inf futiū dei z futiū māmone vt se sit n̄ p̄pātāt i eodē. Adiz em̄ videt qz de⁹ nō dignat h̄ie diuit⁹ futiū hois futi⁹. sic cū de⁹ dedit diuitias. z cū magnis regi bus mūdi hui⁹ p̄ placeat h̄ie magnos diuites sibi futiētes. Ad h̄c r̄idēt fm̄ sc̄pturas z doctoz res colligēdo p̄les p̄perim⁹ debocrationes
 Prima ratio ex parte amoris
 Secda accipit ex parte hui⁹ seruitutis
 Tercia ex parte inquinatōis
 Quarta ex parte illaqueationis
 Prima rō ex pte amoris accipit: qz de⁹ n̄ acceptat futiū q̄cūqz nisi p̄cedat illa ex amore vero z sine i charitate: s; qñ bō intātū amat diuitias frenat vt futiat eis seipm̄ exponēdo. p̄ eis ad peccādūz h̄ est z charitate: z tal nō ē e amar deū. qz amare facit deū ē fuare oia ei⁹ p̄cepta. Job. xliij. Qui habz mādata mea z fut ea ille ē q̄ diligit me zc. Un̄ Aug. li. lxxxiij. q̄st. dicit. Venenū charitat⁹ ē cupiditas. q̄nto crescit charitas tāntū minuit cupiditas. z q̄nto crescit cupiditas tāntū decrescit charitas. h̄c ille. Ad Secda rō ex pte futiū qz futiū re diuitijs ē idolatrare vt dicit apls Ap̄b. v. Un̄ Ahr̄y. sup Job. ome. lrv. dicit. Auar⁹ tāto peior ydolatra ē p̄ cetis q̄nto ip̄e nō boues z oues deo suo imolat: s; aiāz p̄pātā z corp⁹ ē sacrificat ad p̄pētū dānatōez. vñ tal nō pōt sil fūire deo: qz n̄ deū colit eidē p̄ amoris ignē sacrificādo aiām et corp⁹ s; diuitias colit vt dicit e. cult⁹ ar dei z cultus idola se sil stare n̄ p̄nt. ij. Job. vi. Que p̄p̄rio r̄pi ad bella. q. d. nlla. Tercia rō ex pte inq̄nātōis. Cū em̄ de futiū mūda z sc̄ta velit. Tu. f vt futiam⁹ illi i sc̄itare z iusticia corā ip̄o oibz di ebo n̄ris. Itē ps. Ambulāe i via imaclata h̄ m̄i bi m̄lstrabat. vñ n̄ vult futiū inq̄nata. s; qm̄ di uitie turpissime maculāt z inq̄nat hoies sibi fut entes. Pr̄io i aia p̄ elatōz z t̄renoz prinuā cogitacōez: qz vt dicit Aug. Vermis diuitiaz supbia est. Idē. Unū q̄s tal ē q̄nta amat. si trā diligit trā es zc. si ḡ diuitias diligit aia tua ē stercore t̄re maclata. Itē maculāt diuitie ora p̄ mēdacia falsa iuram̄ta. Itē aures qz p̄ placz audire de f̄renis mercibz q̄s de x̄bo dei. Itē maculāt man⁹ pedes z totū corp⁹ qz p̄ facit laborare i p̄gregatōis pecunijis q̄s i p̄nia z sic totū hoiez maculāt. In hui⁹ signū māifestū Aug. d̄ tri. inē mltā q̄ ad oculū videt q̄rit d̄ auro tā mūdo z argētō tā claro z albo q̄re facit lineas nigrae z maculāt man⁹ p̄putatū. z vt dicit Aug. rō sufficiēs nō pōt assigri nisi qz de⁹ dat signū p̄ h̄ q̄ sic macke aiāz. vñ z q̄n eturunt ferent i signū qz sunt p̄p̄us ad f̄cidū infernum: vbi est vt dicit psal. 107 nis sulphur z sp̄s p̄cellaz ps calic⁹ coz. Quat

q̄ p̄le

z corā nō p̄t h̄c p̄m̄ deū et d̄m̄p̄t

q̄n

F

S

plena et argēta sunt f̄rent. signat m̄ro

q̄n

